RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.016 van 29 april 1999
in de zaak A. 53.826/VII-17.092.

In zake : 1. de gemeente HEIST-OP-DEN-BERG,
2. de gemeente PUTTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente HEIST-OP-DEN-BERG en de gemeente PUTTE op 29 september 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 28 juli 1993 "houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr. 2/MLAV1/9200000433/HWM/PD van 11/02/93 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, houdende weigering van de vergunning aan het gemeentebestuur van Heist-op-den-Berg te 2220 Heist-op-den-Berg, om een huisvuilverbrandingsinstallatie met een jaarcapaciteit van 24.960 ton gelegen te 2220 Heist-op-den-Berg, Herentalseweg 112, verder te exploiteren";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VANREPPELEN die, loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat enkel de gemeente Heist-op-den-Berg de exploitant was van de in het geding zijnde huisvuilverbrandingsinstallatie; dat overigens het ook zij was die de vergunningsaanvraag heeft ingediend en aan wie met de bestreden beslissing de vergunning werd geweigerd; dat, dienvolgens, zoals de

raadsman van de verzoekende partijen ter terechtzitting toegeeft, de tweede verzoekende partij niet over de vereiste hoedanigheid beschikt tot het instellen van het onderhavig annulatieberoep;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid slechts werd gedaan voor een termijn tot 31 december 1995, omdat "in het bestaande afvalstoffenplan 1991-1995 is aangeduid dat de verbrandingsinstallatie van Heist-op-den-Berg tegen het einde van de planperiode zal moeten worden gesloten" en die periode overigens samenviel "met de termijn waarvoor de in Vlarem 2 gestelde normen dienen gehaald te worden";

Overwegende dat gelet op voorgaande gegevens een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing er niet toe kan leiden dat aan de eerste verzoekende partij nog een exploitatievergunning voor de verbranding op basis van de in het geding zijnde vergunningsaanvraag te Heist-op-den-Berg zou kunnen worden toegestaan; dat op de vraag van het bevoegde lid van het Auditoraat naar het actueel belang bij het ingestelde annulatieberoep de eerste verzoekende partij antwoordt wat volgt :

> "In antwoord op uw brief van 06.07.1998 kan ik U meedelen dat de gemeente Heist-o/d-Berg mij meldt dat het de bedoeling was een exploitatievergunning te verkrijgen voor de bestaande installatie tot 31.12.1995 omdat tot aan deze datum de installatie wel beantwoordde aan de geldende normen.
> Ingevolgde de weigering van de milieuvergunning die door de gemeenten werd bestreden, moest de oven evenwel één jaar vroeger dan gepland gesloten worden waardoor de leningslasten van dat jaar niet meer gedelgd konden worden en daarenboven moesten de betrokken gemeenten hun huisvuil en grof vuil naar stortplaatsen afvoeren en dit gaf aanleiding tot de hogere kosten van vervoer, stortkosten en milieuheffing.

> Het belang van de gemeente is daarin gelegen dat bij de vaststelling van de onrechtmatigheid van de weigering zij deze extra kosten zullen kunnen verhalen op het Vlaamse Gewest dat ten onrechte de gevraagde milieuvergunning heeft geweigerd.
>
> In het licht daarvan menen wij dat de verzoekende partijen nog steeds een belang hebben bij de nagestreefde vernietiging";

dat zij in haar laatste memorie er nog aan toevoegt dat zij ook nog een moreel rechtsherstel beoogt en dat zij dienvolgens wel nog het vereiste actueel belang bezit;

Overwegende dat het belang dat erin bestaat de bestreden vergunning bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen, geen belang is dat is verbonden aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat een dusdanig belang een onrechtstreeks belang is; dat een onrechtstreeks belang niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen; dat overigens ook de gewone rechter die gevat is om uitspraak te doen over de vordering tot schadevergoeding de fout van de overheid kan vaststellen; dat het louter gelijk krijgen op zich niet de gevraagde vernietiging wettigt; dat het door de eerste verzoekende partij in haar laatste memorie aangevoerd moreel belang niet in aanmerking kan worden genomen, daar bezwaarlijk kan worden aangenomen dat een weigering van een exploitatievergunning om milieuhygiënische motieven de morele integriteit van de vergunningsaanvrager aantast;

Overwegende dat aangezien het verlies van het belang van de eerste verzoekende partij niet aan haar is te wijten en het beroep te haren opzichte niet als kennelijk onontvankelijk of als kennelijk ongegrond had moeten worden afgewezen, het past dat de kosten van het beroep, ingesteld door de eerste verzoekende partij ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep van de eerste verzoekende partij, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het beroep van de tweede verzoekende partij, bepaald op vierduizend frank, komen ten haren laste.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**